

وصال به خدا منتهای آمال دینداری عارفانه

در دینداری عارفانه، در مسیر عبودیت چیزی غیر از خدا انسان را قانع نمی‌سازد و ترس جهنم و طمع بهشت در نیت فرد راه ندارد و فقط لقاءالله و وصال به خدا را می‌خواهد.

در دینداری عارفانه، در مسیر عبودیت چیزی غیر از خدا انسان را قانع نمی‌سازد و ترس جهنم و طمع بهشت در نیت فرد راه ندارد و فقط لقاءالله و وصال به خدا را می‌خواهد.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، محمد اسدی‌گرمارودی، مدیرگروه معارف دانشگاه صنعتی شریف در دومین نشست از سلسله نشست‌های «نیاز انسان به عرفان و بررسی عرفان‌ها» با عنوان «بررسی مدعیان عرفان» که بعد از ظهر امروز، سه‌شنبه 12 آذرماه، در دانشگاه صنعتی شریف برگزار شد به بیان دیدگاه‌های خود درباره نیاز انسان به عرفان پرداخت.

در این نشست، محمد اسدی‌گرمارودی، بیان کرد: نیاز انسان به عرفان برابر است با نیاز او به دین و بین این دو یک این‌همانی برقرار است. ما اگر نیاز انسان به دین را شناختیم، می‌توانیم از نیاز به عرفان هم صحبت کنیم. انسان‌ها به دو دسته تقسیم می‌شوند، یکی انسان‌های با ایمان و یک هم انسان‌های بی‌ایمان که در این‌جا انسان‌های بی‌ایمان از دایره بحث خارج می‌شوند و موضوع بر عبادت انسان‌های با ایمان معطوف می‌شود.

تقسیم‌بندی عباد

وی افزود: همان‌طور که امام علی(ع) در حدیثی فرموده‌اند، ما سه دسته از مؤمنین را داریم، گروهی از مؤمنین هستند که در طمع بهشت خدا را عبادت می‌کنند که این دسته کارشان مانند تاجران است، گروهی هستند که خدا را از ترس جهنم عبادت می‌کنند و این دسته از مؤمنین مانند بردگان هستند و گروهی هم هستند که نه از ترس جهنم و نه برای طمع در بهشت بلکه فقط برای خود خداوند عبادت می‌کنند که این‌ها هم احرار و آزادگانند.

وی تصریح کرد: آن دسته از انسان‌ها که دین‌دار هستند، در عبادت به دو گروه تقسیم می‌شوند، گروهی هستند که عارفانه عبادت خدا می‌کنند و گروهی هم هستند که غیرعارفانه به عبادت خداوند می‌پردازند. آنان که عارفانه عبادت می‌کنند همان احرار هستند و آنانی که غیر عارفانه عبادت می‌کنند در زمره تاجران و بردگان هستند.

مدیر گروه معارف دانشگاه صنعتی شریف گفت: کسانی که عارفانه عبادت می‌کنند، به عبدالله تبدیل می‌شوند. مؤمنین در رتبه عبدالله‌ی یکسان نیستند، همان‌طور که در قرآن هم برای گروهی از متقین بهشتی سرسبز که نهرها در آن جاری است وعده داده شده‌است و برای عده‌ای از متقین هم لقاء الهی. در واقع همان‌گونه که ایمان تشکیکی است، تقوا هم تشکیکی است.

معرفت دینی هادی انسان به درجات مختلف تقوا

وی ادامه داد: معرفت دینی انسان هادی او به درجات مختلف تقوی است. همان‌طور که گفته شد عده‌ای منتهای آمالشان بهشت است، عده‌ای رهایی از جهنم و گروهی هم لقاء الهی، که این بخاطر میزان معرفتشان است. این مراتب تشکیکی در واقع بیان‌گر اوج معرفت آن‌هاست، هرچند که عبادت تاجران و بردگان هم عبادت حق محسوب می‌شود.

تحقق لقای الهی بر مبنای صیورورت نفس

وی تصریح کرد: لقاء الهی بر مبنای صیورورت نفس انسان تحقق می‌پذیرد. تخلق به اخلاق الهی باعث می‌شود که انسان به قرب الهی برسد. اوج نزدیکی به خداوند را قرب الهی می‌گویند، اوج لقاء الهی که حاصل تداوم در لقاء نیز هست وصال خداوند است. آرزوی هر فرد در این مراتب به اقتضای سطح معرفت آن فرد است.

اسدی‌گرمارودی خاطر نشان کرد: امام سجاد(ع) دین‌داری عارفانه را حاصل تداوم لقای الهی می‌داند. اگر انسان نیاز به دین دارد، این شکل از دینداری که عالی‌ترین نوع دینداری نیز هست، باید برای او مهم باشد. ابن سینا نیز به تأسی از حدیث امام علی(ع)، بندگی غیر عارف را معامله می‌داند و عبادت را نزد عارف تمرین می‌داند. دنیا برای عارف صحنه تمرین و ممارست است و آخرت صحنه مسابقه.

وی در آخر افزود: عبادت عارف ریاضتی پرورشی است برای تقویت قوای انسانی او که حقیقت وجودی او را از عالم نیرنگ و فریب به طرف حضرت حق بکشاند. در دینداری عارفانه، در مسیر عبودیت چیزی غیر از خدا عارف را قانع نمی‌سازد و ترس جهنم و طمع بهشت در نیت فرد راه ندارد و فقط لقاءالله و وصال به خدا را می‌خواهد.